

ARKPADOC SC

Arqueologia
Patrimoni
Documentació

MEMÒRIA

C/d'en Xuclà, 16

Districte Ciutat Vella - Barcelona

CODI SERVEI D'ARQUEOLOGIA DE

BARCELONA: 024/11

CODI SERVEI D'ARQUEOLOGIA I

PALEONTOLOGIA: 6926

Realització

ARKPADOC SC

Promoció

COMUNITAT DE PROPIETARIS XUCLÀ, 16

Supervisió

Servei d'Arqueologia de Barcelona

Direcció arqueològica

Maria Pujals Bultó

DADES

info@arkpadoc.cat

C/Rosari, 16 4t-2^a

08017 BCN

J-64871551

MEMÒRIA. Control i seguiment arqueològic al C/Xuclà, 16 (Ciutat Vella, Barcelona).

CODI Servei d'Arqueologia de Barcelona: 024/11

ARKPADOC SC

C/Rosari, 16 4t-2ª

08017 Barcelona

NIF: J-64871551

info@arkpadoc.cat

<http://arkpadoc.wordpress.com>

MEMÒRIA: C/ d'en Xuclà, 16 (Barcelona)
CODI Servei d'Arqueologia de Barcelona: 024/11

28 de març a 1 d'abril de 2011

A Barcelona, desembre de 2012,

Autores: Maria Pujals / Marta Maragall

ÍNDEX

Fitxa Tècnica.	pàg.4
1. Situació.	pàg.5-6
2. Entorn geològic i geogràfic.	pàg.7-9
3. Notícia històrica i antecedents arqueològics	pàg.10-12
4. Motivació i objectius de la intervenció.	pàg.13
5. Metodologia.	pàg.14
6. Treballs realitzats.	pàg.15-16
7. Conclusions.	pàg.17
9. Bibliografia	pàg.18
1. Annexos:	
1. Annex. Selecció Fotografies	pàg.19-24
2. Annex. Unitats Estratigràfiques	pàg.25-29
3. Annex. Inventari de fotografies	pàg.29
4. Annex. Planimetria	pàg.30

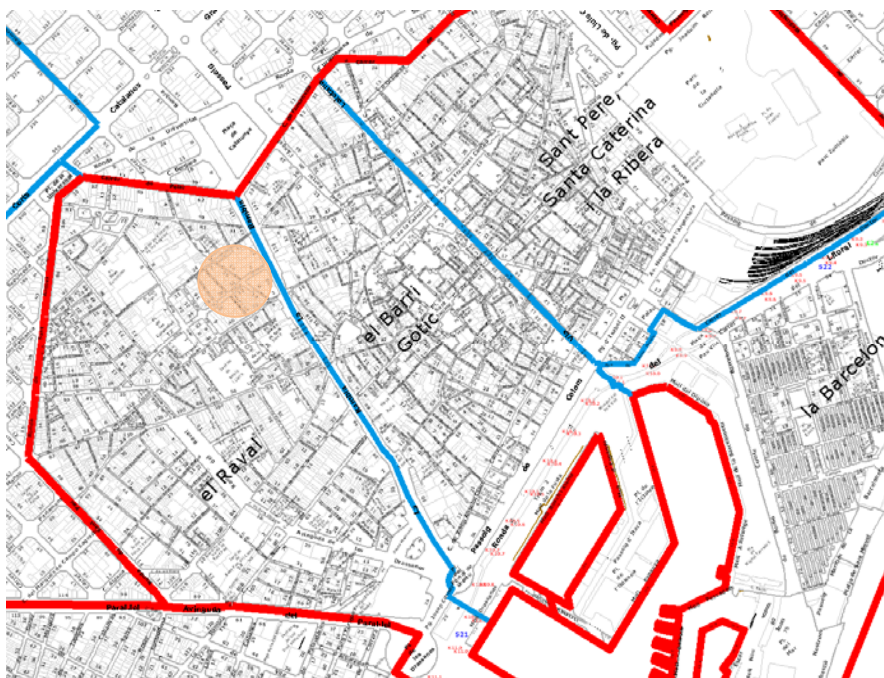
FITXA TÈCNICA

Codi MUHBA:24/11

Nom de la intervenció	Carrer d'en Xuclà, 16
Municipi	Districte Ciutat Vella-Barcelona
Comarca	Barcelonès
Coordenades UTM	430667.163 / 4581885.824
Alçada	11.20m, snm (referència 11.33 nº25 carrer)
Tipus d'intervenció	Preventiva
Resultat de la intervenció	Negatiu
Cronologia	
Dates de la intervenció	28 de març a 1 d'abril de 2011
Arqueòleg/a director	Maria Pujals Bultó
Dibuix de Camp	Marta Maragall Moreno
Infografia	Marta Maragall Moreno
Propietat de la finca	Comunitat Propietaris Xuclà,16
Promoció	Comunitat Propietaris Xuclà,16
Codi Servei d'Arqueologia	024/11
Superfícies afectada	4m ²
Protecció existent	

1.-SITUACIÓ

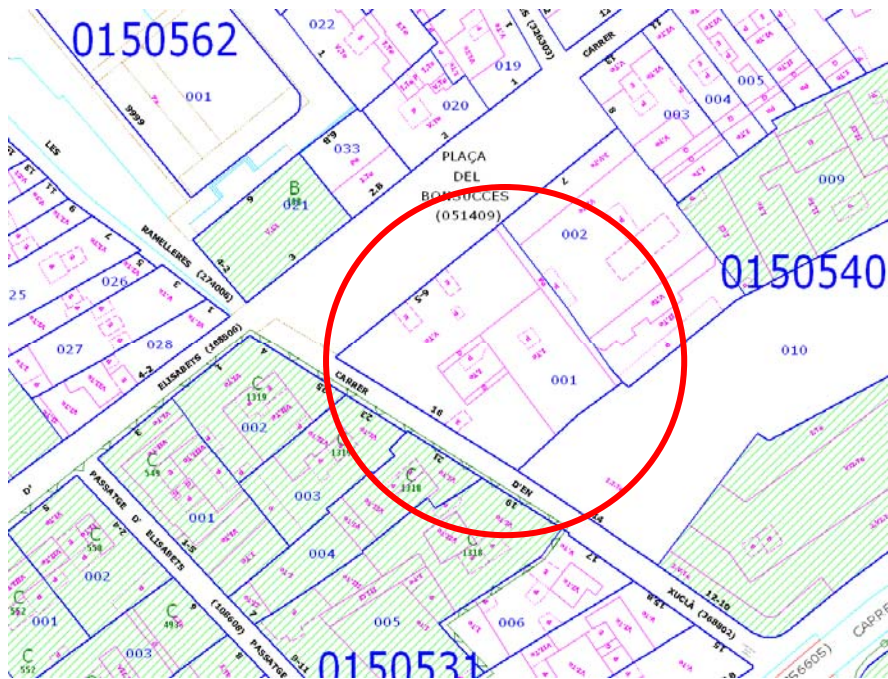
La intervenció arqueològica es va situar a la planta baixa del C/ d'en Xuclà, número 16, proper a la Plaça Bonsuccés i al C/ d'Elisabets, del Districte de Ciutat Vella de Barcelona.

Imatge esquerra: situació finca del Carrer d'en Xuclà, 16 dins el Districte de Ciutat Vella (Barcelona).

Imatge dreta: plànol parcel·lari de la situació de la finca afectada.

Font: PUIG, 2011.

Imatge esquerra: Situació en detall de la finca afectada al Carrer d'en Xuclà, 16, dins el Districte de Ciutat Vella (Barcelona).

Imatge dreta: àeria fotogràfica de la situació de la finca al Carrer d'en Xuclà, 16.

Font: PUIG, 2011.

2.- ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

(CARRERAS CANDI, ed. 1982)

La comarca del Barcelonès, comprèn el territori estès entre la Mediterrània i la Serralada Litoral, en el tram conegut com a Collserola i delimitat pels rius Llobregat i Besòs. Des del punt de vista morfològic, doncs, s'aprecien dues grans unitats, Collserola i el Pla.

A la Serra de Collserola hi trobem una formació de *horst* composta per materials granítics i esquistosos, limitat al nord pel Vallès (Sector central de la Depressió Pre-litoral), a l'est amb el Turó de Roquetes (Besòs), al sud el Turó de Valldaura i a l'oest pel Llobregat.

Quant al Pla, es troba obert a mar i limitat per la Serralada Litoral (composta de llicorelles silurianes assentades en un basament granític) i a migjorn per la falla que segueix ran de mar des de Garraf i turó de Montjuïc fins al Turó de Montgat, més enllà del Besòs.

La falla, originada al moment de la fractura del Massís catalano-balear, dibuixà el que a grans trets, havia de ser la costa catalana. Per això, el pla inclinat del peu de Collserola és de basament paleozoic i d'estructura tabular, havent estat afectat per tots els moviments orogènics alpins.

En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic, sedimentaren dipòsits marins del qual son testimonis una sèrie de petits i suaus turons (dels Ollers, del Tàber, de les Falsies, de la Bota). La falla es fa visible al Pla ja que si des de Collserola els dipòsits baixen d'una manera continuada, suau i regular, al punt de contacte entre Ciutat Vella i l'Eixample, es produeix una ruptura amb la presència d'un salt o esglaó d'uns 20m, clarament visible en la morfologia urbana (les baixades de Jonqueres, de la Via Laietana, els carrers d'Estruch,

de les Moles o de Jovellanos). Salt aquest que fou aprofitat per la defensa de la ciutat situant-hi les muralles o a nivell econòmic, explotat amb la ubicació de diversos molins a la zona coneguda com de les moles (actual carrer de les Moles).

De l'esglaó cap a mar ja no hi ha sòcol de llicorella ni de granit, sinó que ens trobem un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïns i del corrent litoral.

En aquest sector del pla es formaren maresmes i estanyols, però com que la costa ha anat avançant, molts d'aquest, ja no existeixen en l'actualitat tot i que molts d'ells han continuat vius en els topònims de la ciutat (Banyols a la marina de Provençals, la Llavinera a Portal Nou, la Llacuna i la Llanera al Llobregat o l'estany del Cagalell al Port).

Referent al terme municipal de Barcelona, que és el que ens ocupa en aquest cas, arriba a una extensió de 1.754.900 Ha i s'estén a la costa mediterrània en una plana de 5 Km d'amplada limitada al NO per la Serra de Collserola (que culmina a 512 metres amb el Tibidabo), entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besòs.

La seva funció de capital sempre ha estat afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció N-S la Catalunya Central (el Llobregat i l'eix Besòs–Congost–Ter).

Com hem esmentat abans, ens trobem davant d'un territori format a causa de l'acumulació de sediments provinents de les rieres, torrents i deltes dels rius propers a la ciutat així com de sediments marins (és reconegut que en els darrers segles, Barcelona ha guanyat terreny al mar).

En aquesta plana completament urbanitzada destaquen varies zones clarament diferenciades, el nucli antic que correspon a la primitiva ciutat romana damunt del Mont Tàber (15m snm) proper al mar. El nucli de Montjuïc al S, que s'aixeca suaument al pla i que cau bruscament sobre el mar fent-se inexpugnable el seu accés des d'aquesta posició, i els ravals més pròxims que s'originaren entorn aquests nuclis.

Per altra banda, tenim tota una sèrie de nuclis poblacionals que, emergits fora muralles acabaran essent absorbits per la ciutat en una de les seves dues importants crescudes (amb la construcció de les muralles del segle XIII o durant l'expansió del segle XIX. amb la creació de l'Eixample). (CARRERAS CANDI, ed., 1982)

3.- NOTÍCIES HISTÒRIQUES I ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS

La fundació de *Barcino* per part de l'emperador August (15-5 aC) tingué l'origen en l'establiment de la *Colonia Iulia Augusta Faventia Paterna Barcino*, que es localitzà en una petita elevació al voltant de la qual es van construir les edificacions. Els treballs de construcció de la colònia romana pròpiament varen començar a transformar l'entorn i la orografia implantada en èpoques precedents. Així, les restes arqueològiques documentades a la plaça d'Antoni Maura o al carrer Princesa (CASAS, J; 2003: Princesa 21-Boquer 8-12) varen permetre definir una xarxa urbanística distribuïda al voltant de construccions disperses situades al sector NE de les muralles de la ciutat. De fet, l'eix que vertebrava aquest espai era la *Via Augusta*, que integrava els actuals carrers de Carders-Corders-Bòria-Llibreteria.

A partir del segle IV dC la ciutat es refortifica, abandonant-se el *suburbium* i al seu lloc hi aparegueren els espais destinats a cementiri. Com a exemple, la necròpolis documentada en l'excavació del Mercat de Santa Caterina estava formada per diversos tipus d'enterraments: inhumacions en fossa simple, *tegulae* de secció quadrada, i construccions funeràries amb diversos enterraments (AGUELO, J. *et alii*; 2005).

Amb la conquesta andalusina a partir del segle VIII Barcelona passa a ser controlada fins a inicis del segle IX; posteriorment, amb l'adveniment de la reconquesta per part de les tropes cristianes, comandades per Lluís el Pietós, la ciutat es convertirà en seu comtal. En aquest context, però, Barcelona continua reclosa dins les muralles tardoromanes, amb les pertinents modificacions i adaptacions a les noves necessitats urbanístiques del moment. El creixement urbà que començarà a viure la ciutat en època medieval s'iniciarà a finals del segle X amb el desbordament dels seus límits arquitectònics. En el suburbi, sorgiran nuclis de cases o ravals anomenats *burgs* (de la Bòria, dels

Arcs, del Pi) que seran complementats per d'altres que planifiquen l'ocupació del sòl (vilanoves de Sant Pere, dels Còdols, de Mar).

Les necessitats d'expansió fora dels límits arquitectònics establerts pels romans va provocar la transformació de la xarxa urbana de la ciutat. En aquells moments, Sant Pere de les Puelles i Santa Maria del Mar exercien el domini feudal sobre les terres dels voltants, i al llarg del rec Comtal es va anar formant la nova xarxa esmentada. Així doncs, en aquesta part de la ciutat, es va anar creant un conglomerat de barriades tant sols aturades per la presència de les muralles romanes. Per altra banda, el rec Comtal, com a important eix vertebrador des del riu Besòs, es va convertir en el centre aglutinador de les primeres "preindustries".

La dinàmica intrínseca del procés d'expansió urbana de la ciutat medieval fou força complexa i heterogènia, i restà condicionada a les pautes i vicissituds econòmiques, socials i polítiques que van regir la transformació de la ciutat en el decurs d'aquest ampli període històric. Tot i que les primeres referències que denoten un cert creixement d'aquests nuclis daten de la segona meitat del segle X, l'entorn proper de la ciutat en el qual s'integren es caracteritzarà, fins ben entrat el segle XI, pel predomini d'un paisatge eminentment rural, ocupat essencialment per camps i horts (BUSQUETS, J.; PASTOR, I.; 2005:119).

A finals del segle XIII comença una època important amb l'edificació a la part del carrer Montcada de grans palaus i l'assentament dels diversos ordes eclesiàstics establerts a la zona, entre ells cal destacar els dominics que fundaren el Convent de Santa Caterina, el més gran de la ciutat de Barcelona. Tota aquesta zona restà urbanitzada i la construcció d'aquest convent va motivar una divisió molt clara de la ciutat, així com el canvi del traçat de diversos carrers, creant una illa dins de la xarxa urbana.

La desamortització de 1835 no va alliberar sòl per a usos socials, sinó per a la creació de cases-fàbrica. L'enderrocament de les muralles i la realització de l'Eixample van influir en la proletarització del barri durant el segle XIX. Això va

suposar un atapeïment del barri amb la presència de fàbriques tèxtils, que a poc a poc, davant la manca d'espai, es van anar traslladant al Raval o fora muralles. La creació de l'Eixample, com en altres ciutats d'Europa, va produir un procés de substitució dels habitants del nucli antic que pertanyien a la classe benestant per immigrants que ocupaven habitatges subdividits, amb una manca evident dels serveis indispensables, que amb el pas del temps es van deteriorar força. Moltes cases nobles van ser dividides perquè hi visqués la gent obrera, amb un empobriment notable de les condicions de vida.

En la zona on ens trobem, al cor del Barri del Raval, format a partir del segle XIV, quan es construïren les muralles. El Raval eren camps oberts al voltant dels camins principals. Dins aquest nou espai encerclat es va començar a edificar nombrosos convents i més endavant, entrada l'època moderna i iniciada la preindustrial (s.XVIII), les indústries varen començar a prendre espai als antics horts.

Imatge extreta del web:
http://www.bcn.es/bcnbarris/ca/barrixbarri_districte1_raval.html

Dues de les intervencions arqueològiques properes i recents al solar del carrer d'en Xuclà són a la Plaça dels Àngels / Carrer d'Elisabets on en motiu d'un fossat d'ascensor es varen registrar nivells i estructures d'ocupació d'època moderna (segles XVI-XVII). I per altra banda, en el Mercat de la Boqueria es varen descobrir part dels fonaments de l'antic convent de Sant Josep dels frares Carmelites descalços (VV.AA:2009).

4.- MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ

Segons l'informe perceptiu del Servei d'Arqueologia de Barcelona¹ el solar afectat per les obres es trobava ubicat en una Zona d'Interès Arqueològic i d'alt valor històric, per la qual cosa s'havia de realitzar una Intervenció Arqueològica preventiva prèviament a la realització de les obres, d'acord amb la normativa municipal i general en matèria patrimonial.

Malauradament, en el moment que el promotor es va posar en contacte amb el Servei d'Arqueologia, el fossat estava pràcticament acabat i s'havien fet les rases pel desviament de serveis afectats.

Feta una reunió a l'obra el dia 25 de febrer de 2011, es va acordar prendre les mesures correctores necessàries per conèixer l'estratigrafia del lloc i documentar aquelles estructures que s'haguessin pogut conservar al subsòl. És per aquest motiu que es va redactar el projecte d'intervenció arqueològica per tal d'acabar els treballs de control i seguiment arqueològic del fossat esmentat.

¹ PUIG i VERDAGUER, F. (2011) Projecte d'intervenció arqueològica al Carrer d'en Xuclà, 16. Districte de Ciutat Vella-Barcelona. Servei d'Arqueologia. Inèdit.

5.- METODOLOGIA

Primerament, qualsevol intervenció a Barcelona s'identifica amb un número de codi del Registre d'Intervencions Arqueològiques del Servei d'Arqueologia de Barcelona, el qual consta a tota la documentació, als objectes extrets, als seus embalatges i als documents elaborats. En el cas del carrer Xuclà, 16 li correspon el Codi: **024/11**.

La metodologia emprada es va basar en el control del rebaix de les terres de les parets del fossat de l'ascensor, així com el rebaix d'uns 0,25 m de profunditat que mancaven. L'obertura de la fossa presentava unes dimensions reals de 1,62 x 2,20 x 2,10m. La realització d'aquests treballs es va fer amb mitjans manuals.

En el cas de la localització de restes arqueològiques es procediria a la seva excavació i documentació, utilitzant la metodologia adient segons el moment, decidida pel director de la intervenció i amb el vist-i-plau del Servei d'Arqueologia de Barcelona. El sistema de registre que s'utilitza en aquests casos és l'estratigràfic. En el procés d'intervenció s'anaren identificant, numerant i documentant totes les capes de terra diferenciades, registrant les UE's a partir del número 100 en endavant.

Paral·lelament a tot aquest procés, es va anar fent un seguiment fotogràfic de totes les passes que es varen seguir, des de l'inici de l'excavació fins el final de la mateixa.

Per altra banda, es va realitzar el dibuix de la planta dels elements intervinguts, així com una secció longitudinal de la ubicació dels mateixos, a escala 1/50 i 1/20, respectivament.

6.- TREBALLS REALITZATS

Els treballs d'excavació del fossat per a l'ascensor ja s'havien pràcticament acabat quan els promotors de l'obra es varen posar en contacte amb els Servei d'Arqueologia de Barcelona. Per tant, aquest fet va implicar que el control i seguiment arqueològic es limités a les tasques de finalització de la caixa d'obertura que es van basar en l'excavació de les parets i l'excavació d'uns 0,10m de profunditat d'obra.

Els treballs varen anar a càrrec del personal de la promotora que executa les obres en la finca esmentada, sota el control i supervisió de l'arqueòloga encarregada, i foren executats amb mitjans manuals.

Les dimensions finals del fossat foren de 1,60 x 2,20 x 2,10 m.

Donades les característiques de l'obra, i pels motius exposats a dalt, no va ser possible registrar i documentar adequadament tota l'estratigrafia. Per tant, una vegada finalitzada tota l'excavació, es va procedir a l'estudi dels talls estratigràfics per tal d'intentar recuperar el màxim d'informació. D'aquesta manera, es varen documentar una sèrie d'estrats amb la metodologia de registre estratigràfic. La informació obtinguda es va confirmar i completar amb l'ajuda de la informació dels treballadors que varen realitzar les tasques d'excavació.

Les primeres capes extretes corresponien a dos fases de pavimentació de l'espai afectat, i s'ubicaven a una cota inicial de 12m (s.n.m)². El paviment actual estava format per una llosa de formigó armat (UE.100), assentada damunt una capa de grava (UE.101), i aquesta estava cobrint el paviment anterior constituït per maons lligats amb morter (UE.102).

² Prenem com a referència la cota de carrer de 11.20m,snm; referència presa alhora de la cota localitzada al número 25 del mateix carrer.

Per sota aquestes capes es documentà dos reompliments formats per runa i enderroc, barrejades amb terres i restes de material constructiu que alhora estaven cobrint diferents serveis d'aigua (UE's 103-105). Aquests serveis s'assentaven damunt una capa de sorres i sauló (UE.106).

Seguidament, documentarem una sèrie d'estructures: per una banda, i localitzat en la meitat nord del sondeig, restes de maons lligats amb morter, lligats a una estructura indeterminada, constituïda en pedra i morter, amb material constructiu (UE.108). Per altra banda, i localitzada en la meitat sud del sondeig, les restes d'un col·lector en desús que va ser desmuntat per col·locar una arqueta de distribució nova (UE.107).

Finalment, i a una cota de 11.27m (s.n.m) es va localitzar un nivell d'argiles de coloració terrosa, força depurades, i sense que es documentés restes de material arqueològic (UE.109).

Es va assolir una cota final d'obra de 10.01m (s.n.m), 2m per sota del nivell del replà de les escales.

7.- CONCLUSIONS

La finca afectada per les obres situada al carrer d'en Xuclà està situada en una zona d'alta expectativa arqueològica i històrica, trobant-se ubicada en les zones de l'ager de la ciutat romana i formant part de les àrees d'ampliació de la ciutat en època medieval i moderna. Davant d'aquests referents, era perfectament possible la troballa i documentació de vestigis relacionats amb les èpoques històriques esmentades.

Donades les circumstàncies de la intervenció no s'han localitzat restes materials ni estructurals associades a alguna fase històrica corresponent a l'evolució de la pròpia ciutat. De fet, l'estratigrafia registrada no ens aporta informació suficient per confirmar-ho.

8.- BIBLIOGRAFIA

- AGUELO, J.; HUERTAS, J.; PUIG, F. (2003). *El convent de Santa Caterina de Barcelona. L'aportació de l'arqueologia* A II Congrés d'Arqueologia Medieval i Moderna a Catalunya. Sant Cugat del Vallès. Actes. Pàgines 78-86. ACRAM. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.
- BUSQUETS, F.; PASTOR, I. (2003) Una transformació de l'espai urbà a la Barcelona de finals del segle XVI. A II Congrés d'Arqueologia Medieval i Moderna a Catalunya. Sant Cugat del Vallès. Actes. Pàgines 147-153. ACRAM. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.
- CASAS, J.(2003) *Intervenció arqueològica a l'Escola Milà i Fontanals (carrer del Carme 78, Barcelona)* A II Congrés d'Arqueologia Medieval i Moderna a Catalunya. Sant Cugat del Vallès. Actes. Pàgines 395-406. ACRAM. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès
- PUIG, F. (2011) Projecte d'intervenció arqueològica al Carrer d'en Xuclà, 16. Districte de Ciutat Vella-Barcelona. Servei d'Arqueologia. Inèdit.
- VV.AA (2009) *Anuari d'Arqueologia i Patrimoni de Barcelona. 2009*. Ajuntament de Barcelona. Institut de Cultura.

- Internet:
<http://www.bcn.es>

MEMÒRIA. Control i seguiment arqueològic al C/Xuclà, 16 (Ciutat Vella, Barcelona).

CODI Servei d'Arqueologia de Barcelona: 024/11

ANNEXOS.

Autoria: ARKPADOC SC. C/Rosari, 16 4t-2ª. 08017 **Barcelona**.

9.- ANNEX. SELECCIÓ FOTOGRÀFIES

- 1).- Fotografia de l'estat del fossat de l'ascensor en els inicis dels treballs de control arqueològic.
- 2).- Treballs d'excavació amb mitjans manuals del fossat d'ascensor.
- 3).- Vista del fossat durant el procés d'excavació de les parets.
- 4).- Fotografia final del procés d'excavació del fossat de l'ascensor.
- 5).- Imatge aèria final de l'excavació del fossat de l'ascensor.
- 6).- Tall estratigràfic Nord.
- 7).- Fotografia final de les tasques d'excavació.

1) *Fotografia de l'estat del fossat de l'ascensor en els inicis dels treballs de control arqueològic.*

Autora: Marta Maragall- ARKPADOC SC

Imatge esquerra:

2) Treballs d'excavació amb mitjans manuals del fossat d'ascensor.

Autora: Marta Maragall

ARKPADOC SC

Imatge inferior:

3) Vista del fossat durant el procés d'excavació de les parets.

Autora: Marta Maragall

ARKPADOC SC

Imatge esquerra:

4) Fotografia final del procés d'excavació del fossat de l'ascensor.

Autora: Marta Maragall

ARKPADOC SC

Imatge inferior:

5) Imatge aèria final de l'excavació del fossat de l'ascensor.

Autora: Marta Maragall

ARKPADOC SC

Imatge esquerra:

6) Tall estratigràfic Nord.

Autora: Marta Maragall

ARKPADOC SC

Imatge inferior:

7) Fotografia final de les tasques d'excavació.

Autora: Marta Maragall

ARKPADOC SC

10.- ANNEX. INVENTARI d'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES.

Número	Descripció
100	Nivell de circulació de l'estança afectada. Llosa de formigó armat.
101	Nivell de reompliment. Graves.
102	Nivell de circulació antic. Paviment de maons.
103	Reompliment de runa. Restes de runa amb material constructiu.
104	Reompliment de runa. Restes de runa amb material constructiu.
105	Serveis.
106	Reompliment. Sorres.
107	Estructura. Antic col·lector.
108	Estructura indeterminada. Restes de paviment i restes d'una estructura.
109	Argiles terroses.

FITXES UE's**ESTRATS**

UE.101	
DESCRIPCIÓ:	<i>Nivell de reompliment. Graves.</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA:	
Cobert:	100
Cobreix:	102
INTERPRETACIÓ:	<i>Reompliment de graves del terreny, cobrint l'antic paviment del pati, per tal de col·locar-hi la llosa de formigó armat.</i>
CRONOLOGIA:	<i>Època contemporània, segle XX.</i>

UE.103	
DESCRIPCIÓ:	<i>Nivell de reompliment. Runa.</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA:	
Igual a:	104
Cobert:	102
Cobreix:	104
INTERPRETACIÓ:	<i>Reompliment del terreny amb restes de runa i material constructiu. Segurament es portà a terme en el moment de la destrucció de la pavimentació anterior a la llosa de formigó, i en el moment de la col·locació de diferents serveis a la finca.</i>
CRONOLOGIA:	<i>Època contemporània, segle XX.</i>

UE.104	
DESCRIPCIÓ:	<i>Nivell de reompliment. Runa.</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA:	
Igual a:	103
Cobert:	103
Cobreix:	105
INTERPRETACIÓ:	<i>Reompliment del terreny amb restes de runa i material constructiu. Segurament es portà a terme en el moment de la destrucció de la pavimentació anterior a la llosa de formigó, i en el moment de la col·locació de diferents serveis a la finca.</i>
CRONOLOGIA:	<i>Època contemporània, segle XX.</i>

UE.106	
DESCRIPCIÓ:	<i>Reompliment. Sorres.</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA:	
Igual a:	
Cobert:	105
Cobreix:	107,108
INTERPRETACIÓ:	<i>Reompliment del terreny amb una capa de sorres per tal de repujar el terreny i col·locar serveis a la finca.</i>
CRONOLOGIA:	<i>Època contemporània, segle XX.</i>

UE.109	
DESCRIPCIÓ:	<i>Argiles terroses.</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA:	
Igual a:	
Cobert:	107,108
Cobreix:	
INTERPRETACIÓ:	<i>Substrat d'argiles del terreny de la zona, sense que es pugui confirmar que es tracti de substrat natural.</i>
CRONOLOGIA:	<i>Indeterminada.</i>

ESTRUCTURES POSITIVES

UE.100	
DESCRIPCIÓ:	<i>Nivell de circulació de l'estança afectada. Llosa de formigó armat.</i>
Tècnica Constructiva	<i>Llosa de formigó armada amb barilles de ferro.</i>
Dimensions	<i>Entre 0,20 i 0,30m de gruix. Amb una superfície total de 3,52m².</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA:	
Igual a:	
Cobert:	
S'assenta en:	101
INTERPRETACIÓ:	<i>Llosa de formigó corresponent al nivell de pas de l'espai afectat, que corresponia a un pati interior a la finca.</i>
CRONOLOGIA:	<i>s.XX.</i>

UE.102	
DESCRIPCIÓ:	<i>Nivell de circulació antic. Paviment de maons.</i>
Tècnica Constructiva	<i>Maons col·locats en pla, lligats amb morter.</i>
Dimensions	<i>No determinada durant la intervenció.</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA:	
Igual a:	
Cobert:	101
S'assenta en:	103
INTERPRETACIÓ:	<i>Nivell de circulació anterior a la llosa de formigó, en el pati interior preexistent.</i>
CRONOLOGIA:	<i>S.XX.</i>

UE.105	
DESCRIPCIÓ:	<i>Serveis</i>
Tècnica Constructiva	<i>No determinada.</i>
Dimensions	<i>No determinada.</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA:	
Igual a:	
Cobert:	104
S'assenta en:	106
INTERPRETACIÓ:	<i>Serveis de la finca.</i>
CRONOLOGIA:	<i>S.XX</i>

UE.107	
DESCRIPCIÓ:	<i>Col·lector.</i>
Tècnica Constructiva	<i>No determinada.</i>
Dimensions	<i>No determinada.</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA:	
Igual a:	
Cobert:	106
S'assenta en:	109
INTERPRETACIÓ:	<i>Serveis de la finca, substituïts en la intervenció actual per una arqueta de distribució nova. No s'ha pogut determinar quina relació s'estableix amb les restes de l'estructura UE.108.</i>
CRONOLOGIA:	<i>S.XX</i>

UE.108	
DESCRIPCIÓ:	<i>Estructura indeterminada. Restes de paviment i restes d'una estructura.</i>
Tècnica Constructiva	<i>Restes de maons lligats amb morter i restes de pedres lligades amb morter.</i>
Dimensions	<i>No determinada.</i>
SEQÜÈNCIA FÍSICA: Igual a: Cobert: S'assenta en:	 106 109
INTERPRETACIÓ:	<i>Estructura constituïda per restes de maons i de pedres, lligat amb morter, i situat tot en l'extrem nord de la fossa oberta. L'estructura en qüestió va ser registrada en el tall del fossat de l'ascensor i per tant, no es va poder registrar adequadament.</i>
CRONOLOGIA:	<i>No determinada.</i>

11.- ANNEX. INVENTARI DE FOTOGRAFIES

Nº de fotografia	Descripció
024_11 (0)	Inici dels treballs d'excavació.
024_11 (1)	Vista general del fossat en els inicis dels treballs.
024_11(2)	Vista general del fossat en els inicis dels treballs.
024_11(3)	Treballs d'excavació del fossat.
024_11(4)	Treballs d'excavació del fossat.
024_11(5)	Procés del rebaix de les argiles fosques, UE.109.
024_11(6)	Procés del rebaix de les argiles fosques, UE.109.
024_11(7)	Vista dels desguassos i canalitzacions localitzades en el tall estratigràfic.
024_11(8)	Vista dels desguassos i canalitzacions localitzades en el tall estratigràfic.
024_11(9)	Vista dels talls estratigràfics del fossat.
024_11(10)	Vista dels talls estratigràfics del fossat.
024_11(11)	Finalització dels treballs d'excavació, vista del tall estratigràfic Nord.
024_11(12)	Finalització dels treballs d'excavació, vista del tall estratigràfic Nord.
024_11(13)	Detall del tall estratigràfic Nord.
024_11(14)	Paret nord del tall estratigràfic, vista de les UEs 100-109.
024_11(15)	Vista general de la fossa excavada.
024_11(16)	Vista general de la fossa, tall nord i oest.
024_11(17)	Paret del tall estratigràfic Nord.
024_11(18)	Paret del tall estratigràfic Nord.
024_11(19)	Paret del tall estratigràfic Sud.
024_11(20)	Paret del tall estratigràfic Est.
024_11(21)	Paret del tall estratigràfic Est/Sud.
024_11(22)	Escaire nord-oest.
024_11(23)	Finalització de l'excavació de la fossa.
024_11(24)	Finalització de l'excavació de la fossa.

12.- ANNEX. PLANIMETRIA

– 01_Plànol:

- Planta i Secció del fossat de l'ascensor.
- Escala 1:50_PLANTA
- Escala 1:20_SECCIÓ
- Base Planimètrica_ Eduard Giménez, Arquitecte.